

Baobab

Obecné poznámky k hodnocení lednového kola soutěže - dospělí

Soutěžící podle mého názoru všichni odpověděli na základní otázky. Až na jedinou výjimku byly odpovědi na vysoké odborné úrovni a velmi vyrovnané. Někdo sice přistoupil k problematice velmi technicky a odborně, jiný ji pojal povídavěji a s menším využitím přísně odborných výrazů, ale o to myslím tolik nejde a ani jsem to nijak bodově nezohlednil. Abych vůbec dokázal rozhodnout, která z odpovědí je lepší nebo horší, musel jsem se chytat i drobných detailů.

Poněkud sporná je tolik citovaná vzácnost souhlásky ř. Vždyť i malgaština má hlásku, která se našemu ř velmi blíží, jen k jejímu zápisu užívá písmen „tr„ a „dr“. V některých dialektech je od českého ř opravdu k nerozeznání.

V Čechách tradovaným mýtem je délka malgašských slov. Díky skládání se v malgaštině opravdu vyskytují velmi dlouhá slova, například jména lidí (třeba jeden z merinských panovníků se jmenoval Andriantsimitoviaminandriandehibe) nebo místní a pomístní jména (města jako Tsiroanomandidy, Antananarivo ap.). To je umocněno i tím, že v mnoha populárních průvodcích a cestopisech se nesprávně uvádějí jména panovníků včetně jejich bohaté titulatury jako jedno slovo. Běžný mluvený (ba i psaný) jazyk však využívá naopak slov krátkých a velmi krátkých a svou úsporností češtinu obvykle předčí. Protože běžný návštěvník Madagaskaru, který nezná malgaštinu (a takoví jsou skoro všichni), se setká hlavně se zeměpisnými jmény a se jmény lidí, nabývá dojmu, že je to jazyk plný dlouhých slov. Ale opravdu tomu tak není, alespoň ve většině případů.